

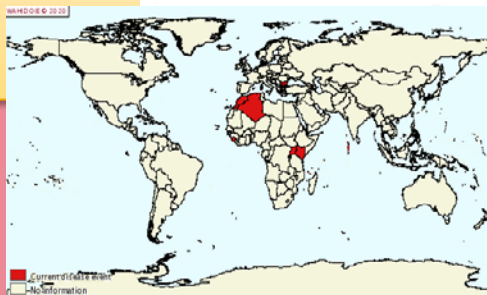
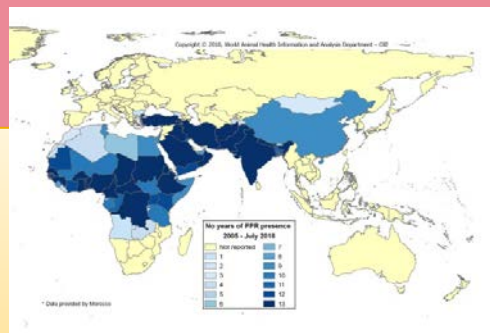

Peste des Petits Ruminants (PPR)

ระบาดวิทยา เป็นโรคระบาดเฉียบพลันมักพบในแกะและแพะ และมักพบได้บ่อยในสัตว์ป่าจำพวกสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดเล็ก เช่น กวางทางชาวอเมริกา พบไม่บ่อยในอูฐ วัว ควาย

รายงานครั้งแรกปี 1942 ที่ประเทศไอวอรีโคสต์ จากนั้นกระจายทั่วแอฟริกาตะวันตก และแพร่ไปทั้งเอเชีย ตะวันออกกลาง รวม 70 ประเทศและเข้าถึงประเทศจอร์เจีย ในทวีปยุโรปในปี 2016

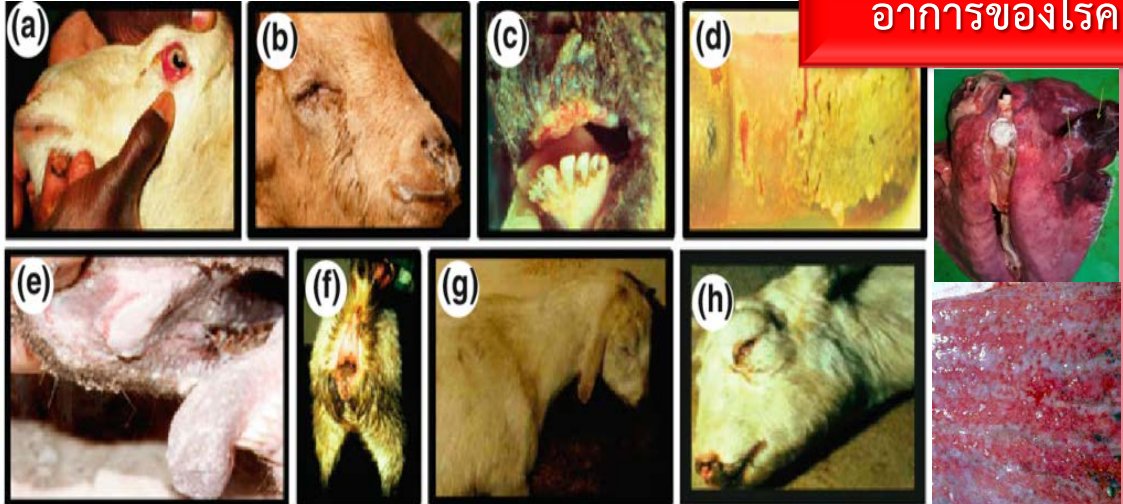

อาการของโรค

มีอาการ ซึม เบื่ออาหาร จมูกแห้ง มีน้ำมูกน้ำตาไหล ต่อมาจะกลายเป็นน้ำมูกเหนียวข้นและมีอาการแบบนี้ 14 วัน ภายใน 4 วัน นับจากเป็นไขเหลืองจะมีเลือดคั่งและมีรอยแผลหลุมในช่องปาก และน้ำลายไหลรอยโรคจะกลายเป็นเนื้อตาย ท้องเสียเป็นเลือดจะพบในระยะถัดไป ปอดอักเสบ ไอ และหายใจทางท้อง โดยมีระยะพักตัวนาน 4-6 วัน หรือ 3-10 วัน อัตราป่วย เกือบ 100 %

อาการของโรค

ภาพ (a) เยื่อตาขาวอักเสบ ในวันที่ 5 หลังติดเชื้อ (b-e) น้ำมูก น้ำตาไหล มีรอยแผลในช่องปากและลิ้นและมีน้ำเหลืองขึ้นปกคลุมรอยแผล ในวันที่ 7 หลังติดเชื้อ (f) ท้องเสีย 10 วันหลังติดเชื้อ (g-h) น้ำหนักลดจนกระทั่งตายในวันที่ 10

ที่มา : S. Parida et al. 2015. Chapter 4 Pathology of Peste des Petits Ruminants. Peste des Petits Ruminants Virus, M. Munir (ed.). Springer-Verlag Berlin Heidelberg.

การตรวจวินิจฉัย

หาเชื้อไวรัส

- PCR, Real-Time PCR
- เพาะเชื้อ
- Competitive ELISA

หาแอนติบอดี

- AGID
- Immunocapture ELISA

ตัวอย่างเพื่อหาเชื้อไวรัส

- เลือด สวอบกัน สวอบจมูกหรือตา
- ม้าม ตับ ปอด ลำไส้และต่อมน้ำเหลือง

การรักษา

- รักษาตามอาการ

การป้องกัน

- วัคซีนเชื้อเป็น ปัจจุบันมี 6 สายพันธุ์ เช่น PPRV Nigeria 75/1, PPR Sungri 96, Arasur 87 ฯลฯ
- ให้ภูมิคุ้มกัน 3-5 ปี
- ให้ภูมิคุ้มกันต่อทุกสายพันธุ์
- ให้ภูมิคุ้มกันในลูกสัตว์แรกเกิดถึง 2-3 เดือน
- ฉีดเข้าใต้ผิวหนังหรือแบบหยอดจมูก